

דברי הספד על אריה נפלא שקולו נדם

לפני זמן לא רב השתתפו רבים מהנוכחים כאן באירוע השקת ספרו של אריה: "אומץ לב – 25 שנות מאבק בשחיתות השלטונית". באירוע זה קראתי, מעל במת המברכים, שיר שנכתב לפני למעלה ממאה שנה. אמרתי אז, שכאילו מחברו של אותו שיר ראה את אריה עומד לפניו, שעה שהוא כתב את השיר.

אריה אהב מאד את השיר הזה. הוא גם תלה אותו בחדר משרדו. הוא גם ביקש ממני שאקריא אותו פעם נוספת, ביום הולדתו השמונים.

את יום הולדתו השמונים כבר לא נזכה לחגוג עמו. מתוך רצון לכבד את בקשתו דאז, אקריא, ברשותכם, את השיר פעם נוספת, לצערי הרב - הפעם הזאת מעל לקברו.

"אמץ" – כתב: רודיארד קיפלינג

אם תחשוב כי תיפול – כבר נפלת, אם תהיין בלי היסוס – כבר ניצלת,
אם תרצה לנצח, אך תאמר – "לא אוכל!" הן ברור כי בחרת בקל שבקל.

אם תחשוב כי תאבד – הן תאבד בוודאי, כי כל איש בעולם התוסס והחי,
שרוצה להגיע לתרועת ניצחון, לא יגיע אליה בלי תרועת הרצון,
והוא חוק עולמים של נמשל ומושל, ופשוט הוא החוק ואיתן מברזל.

כי קרבות על קרבות כבר ירדו לטמיון, עוד בטרם צעדו צעדם הראשון,
ומוג לב לא אחד כבר כרע ונפל, ובטרם התחיל, התמוטט המפעל.

תן ליבך לגדולות – פועלך אז יגדל, תן ליבך לקטנות – פועלך אז יידל,
החלט כי תוכל – רצונך עז, מושל, ועליך יגן חוק איתן מברזל.

מלחמות החיים לא תמיד מבקשות, את האיש החזק וכתפיו הנוקשות,
אך תמיד, תמיד ינצח בכל, רק אותו האדם החושב כי יכול!!!!

זהו אריה. זה השיר עליו. במהלך חייו הסוערים הוא נפל אך תמיד שב וקם. לעיתים הפסיד, אך לרוב ניצח, איש שמעולם לא בחר ללכת בדרך הקלה, מעולם לא כרע, מעולם לא נסוג ולא ברח מן האמת, הוא נלחם והמשיך להילחם כמעט עד הרגע האחרון

– ללא מורא וללא משוא פנים - כדי שתהיה לנו מדינה מתוקנת ונעדרת שחיתות שלטונית.

זהו אריה. זן נדיר, איכותי, מוכשר, מיוחד, כריזמטי, מי שידע לסחוף אחריו רבים וטובים ומעל לכל – אדם במובן הכי עמוק של המילה וחבר אמת שאין שני לו.

בשם כל חברי אומ"ץ, תנחומים לזיוה, לרועי, לעירא, לאח מיכאל, לנכדים. על קברך אומר לך רק זאת, אריה חברי היקר: ליבך נדם בטרם עת, אבל המפעל הגדול שהקמת לא יידום. אנו נמשיך את מפעל חייך מהמקום שבו עזבת אותנו לבלי שוב.

נכתב ע"י: ד"ר רן כוחן